

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Q. 240. Quid præterea notandum sit circa reservationem & absolutionem
à reservatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

dat: Sed neque postea, si animadvertentur man-
festè fuisse mortale, repetenda erit confessio
bona siquidem & vera fuit absolutio, Hucusque
Ordinationes dictæ.

1682. §. 12. Ex dictis n. 1680. infert *Dicast.*
pœnit. d. 11. n. 288. quamvis Provinciales
Superiores locales in Societate, non possint
designare quoscunque Confessarios pro ab-
solutioe à suis reservatis, attamen posse designare
re alios etiam non Societatis Sacerdotes,
subditos suos absolvant à reservatis, quia
potestas non invenitur ullibi esse restricta, ni-
ximè cum possit etiam extra Sacramenta
tolli reservatio.

1683. §. 13. Ex dictis n. 1668. 1681. sequitur
Societate non reservari peccata dubiè mor-
talia: Hinc casus murmurationis dubius, qui
declaratione *Claudii Generalis* erat reservatus
nunc cessavit, *Tamb. De cas. Reserv. c. 7. §.*
num. 61.

1684. Q. 240. *Quid præterea notandum sit circa*
reservationem & absolutionem à reservatis. R. §. 1.
Potestas ordinaria absolvendi à reservatis
est favorabilis & latè interpretanda, quod
datur ob commune bonum: & idem est de
legata, quando datur non expressis personis
absolvendis; si autem detur his expressis,
strictè interpretanda, quia non censetur
nisi pro bono privati, *Castrop. tr. 3. d. 4. p. 1. n. 1.*
Et consequenter si potestas absolvendi à re-
servatis detur Confessario in gratiam Confessarii
est largè interpretanda: si in gratiam pœnitentis
strictè, *Sanch. De Matr. l. 8. d. 2. n. 6. Tamb. De*
Sacram. l. 1. c. 9. §. 1. n. 13. Reservatio est strictè
interpretationis, cum enim videatur habere
adju

adjunctam rationem pœnæ, est odiosa, *Suar. Henriq. Sanch. in Decal. l. 1. c. 10. n. 74. Chapeav. p. 1. c. 6. Herings d. 6. n. 7. contra Bonæspei: Et etiam ideo n. 1604. dixi in dubio, an casus sit reservatus, censeri debere non reservatum.*

§. 2. Reservatio etiam sine causa facta à Papa est valida, quia jurisdictio omnium inferiorum ab eo pendet. Si autem ab Episcopo vel aliis fiat sine causa, *Ang. Sot. Vasq. & alii* putant esse invalidam, quia *Trid sess. 14. De pœn. c. 7.* dicit Episcopos reservare posse, non in destructionem sed ædificationem: & idem est de aliis. Sed *Suar. Côn. Bonac. Fill. tr. 7. n. 279. Lugo d. 20. f. 2. Dicast. De pœn. d. 11. n. 13.* probabilius dicunt esse validam, quia licet consulatur, ut semper fit in ædificationem, tamen non negatur potestas tollendi jurisditionem.

§. 3. *Henriq. Rodriq. Castrop. t. 23. p. 18. §. 1. 1686.* putarunt, si Superior sine justa causa neget inferiori potestatem absolvendi à reservato, probabile esse quod inferior eam habeat, sed oppositum tenendum est cum *Bonac. Laym. Aversa q. 17. f. 4*, quamvis enim neget illicitè, non est ratio cur invalidè, nisi inferior ille esset Confessarius ordinarius Regularium, secundum dicta n. 1600. in Resp. 1. n. 5. Quando autem dicitur haberi vel dari facultatem pro illa vice, probabilius est cum *Lugone contra Dicast. à n. 346.* sic intelligi, quod detur, vel pro illis peccatis, pro quibus petitum est, vel pro illo moraliter tempore, prout colligi debet ex circumstantiis. Adduntque *Bordon. & Aversa* hoc non intelligi pro una vice tantum, sed Confessarium Regularem posse eundem pœnitentem toties absolvere, quoties relabetur, si Superior

perior rogatus facultatem neget : sed in hoc
contradicunt *Homob. & A. Tamb.* apud *Dionysium*
p. 3. t. 2. R. 126.

1687. §. 4. Qui habet potestatem delegatam ab
solvendi à reservatis cum facultate eam sub
delegandi, potest alteri subdelegare, à quo et
am ipse absolvatur, si in reservatum incidat, ut
habet communis cum *Aversa* l. 7. contra *Gr.*
Si autem habeat potestatem per seipsum tantum
absolvendi, adhuc putant aliqui eum posse
alio à se subdelegando absolvi, quia non debet
esse deterioris conditionis quàm alii : quod
verum est de Episcopis, secundùm dicta n. 163
propter declarationem Sacræ Congregationis
sed saltem quoad alios *Aversa* §. Quinto. id me-
ritò non admittit, quia dum dicitur, per seipsum
negatur potestas substituendi alium.

1688. §. 5. Si Confessarius, qui commisit reserva-
tum, petat à Superiore facultatem, v. g. his ver-
bis, *Petitur facultas pro aliquo, ut absolvi possit à re-
servato, Diana & alii* cum *Aversa* dicunt vi con-
fessionis posse petentem absolvi, quia Superior
consentit vagè, non determinando Confessa-
rium vel pœnitentem. Quòd si Superior licen-
tiam istam daret determinatè Confessario pe-
tenti, vi illius absolvi non posset. Et quod So-
cietatem *JESU* attinet, *Lugo & Dicast.* n. 351
rectè notant mentem Superiorum non esse, ut
hoc unquam serviat Confessario ita petenti li-
centiam, quia Societas præscribit, ut cui Supe-
rior committit, sit talis, cui meritò committi
possit, ergo cum nulli committat nisi petenti
supponit hunc fore Confessarium & non esse
ipsummet reum.

1689. §. 6. Secundùm dicta n. 1154. ordinarius
peccat

peccat Superior, si absolvat aliquem à solis reservatis & pro non reservatis remittat ad inferiorem, quia vix potest esse rationabilis causa sic dimidiandi confessionem. Habet autem praxis & communis sententia cum *Aversa* l. 5., quòd Superior possit non tantùm quando subditus est in itinere, sed etiam aliàs, delegare inferiori potestatem cum absolvendi à reservato, addito onere, ut reus postea coram se compareat, non obligando directè ad iteratam illius reservati confessionem, nam *S. Th.* & alii cum *Dicast.* d. 11. n. 194. docent contra *Adr. Suar. Ang.* & alios, nequidem Ecclesiam posse independentè à consensu subditi imperare iteratam ejusdem peccati confessionem, sed saltem ideo, ut Superior intelligat de medio ad emendationem præscripto aut provideat contra relapsum. Et hanc obligationem postea comparandi esse sub mortali, docent *Suar. Lugo, Côn.* & alii cum *Dicast.* n. 209. Addit *Aversa* l. 7. §. Octavo si Superior concedat licentiam sub certa conditione, fieri posse, ut hac neglectâ absolutio sit invalida, quod colligi poterit ex præsumpta mente & verbis concedentis: Si tamen Superior taxarit pœnitentiam injungendam aut præceperit præmitti satisfactionem vel saltem cautionem de ea præstanda, si Confessarius ista etiam per malitiam neglexerit, ordinariè validam fore absolutionem.

§. 7. Qui habet potestatem in reservata, absolvere potest ab illis etiam tempore Jubilæi anni Sancti, quia hæc opinio, quamvis non sit certa, tamen est communiter recepta à sapientibus, ergo si coram Deo sit fortè falsa, est error communis cum titulo putativo, nempe ex privilegio

vilegio Papæ & approbatione Ordinarii, ergo si fortè defit jurisdictio, ad Ecclesiam spectat supplere, secundùm dicta l. 6. p. 1. à n. 112. & hoc casu id docent *Lugo* d. 23. à n. 144. *Cardan* in 2. crisi d. 2. n. 155.

1691. §. 8. Quamvis *Palud. Graff.* & alii putent impuberes non incurrere casus reservatos, sicut non incurrunt censuras, tamen rectè contrarium cuncti alii cum *Lugo* d. 20. n. 10. *Aversa* q. 17. C. nisi aliud exprimatur, reservatio enim non est censura nec purè pœna sed magis medicina quâ æquè indigent impuberes.

1692. §. 9. Si quis post obtentam licentiam iterum committat reservatum, si petitio fuit determinata ad certa reservata jam commissa patet licentiam non extendi ad alia. De cetero judicandum est secundùm præsumptam mentem & verba concedentis, *Aversa* l. 7. §. Sexta. Hinc si fuerit petitum, ut posset pœnitentem aliquem absolvere à reservatis, facultas extenditur etiam ad posteriora reservata post obtentam facultatem commissa, *Lugo, Tamb.* *Str. Dicast.* n. 345. *Gob. t.* 7. n. 710. Quod verum est quamvis pœnitens ex confidentia illius gratia sæpius peccasset, *Sporer* n. 765. Et universaliter præter citatos n. 1451. docent *Sanch. Regin. Lugo, Bonac. Beja* p. 2. cas. 28. *Dicast.* n. 254. *Aversa* §. Septimò contra *Covarr.* si quis ideo committat reservatum, quia jam est Jubilæum, quia habet privilegium, ut absolvatur, &c. posse nihilominus absolvi, quia tale peccatum nullibi excipitur. Vide dicta ibi n. 1451.

1693. §. 10. Cùm peccata dubia non reserventur, secundùm dicta n. 1604., si propter dubium absolutio fit data à non habente potestatem reservatam

reser-

reservata, & postea innotescat peccatum fuisse certò reservatum, si reservatum erat propter censuram, *Lugo d. 20. à n. 20.* rectè dicit sublatam esse reservationem, quia censura in casu dubio ordinariè absolutè tollitur: è contrà si reservatum erat ratione sui, videtur remanere obligatio se sistendi Superiori, quia sicuti si in casu necessitatis aut si quis bonâ fide per inadvertentiam fuisset ab inferiore absolutus, reservatio non esset sublata, quia jurisdictio erat suspensa, ita & hic: quod maximè valet in sententia, quam tenui n. 615., nempe eum, qui confessus est mortale tanquam dubium, si postea resciat fuisse certum, teneri adhuc confiteri tanquam certum. Nihilominus probabiliter contradicunt *Sa, Hurt. Portel, Rastler, Sporer n. 734 Gob. n. 358. Dicast n. 99.*, quia ex voluntate Superiorum, quamdiu peccatum est dubium, relinquitur jurisdictio, ergo si tum detur absolutio, tollitur reservatio. neque postea est causa, cur semel sublata redeat. Et ideo etiam si quis in articulo vel periculo mortis, aut virtute Jubilæi vel Bullæ absolutus sit à reservato, non est obligatio se postea sistendi Superiori, nisi fortè ratione censuræ annexæ, secundùm dicta n. 1623., quia per talem circumstantiam vel privilegium relinquitur jurisdictio, per quam absolutè tollitur reservatio, *Suar. Sanch. Dicast. De censur. d. 3. n. 195. Aversa q. 17. l. 5.*

§. 11. Si quis in diœcesi, in qua reservatur peccatum, quando est publicum, absolvatur à peccato adhuc occulto per Confessarium non habentem potestatem ad reservata, si peccatum postea fiat publicum, est & manet directè absolutum sine obligatione iterum confitendi

aut se sistendi, quia peccatum eo tempore non erat reservatum, nec à Confessario erat sublata jurisdictio: per hoc tamen non eximitur à potestate fori externi, si annexa erat censura aut alia pœna. Similiter si homicidio annexa sit reservatio, & aliquis ante mortem secutam à non habente potestatem in reservata absolvatur à peccato lethalis vulnerationis, quamvis aliqui putent mentem reservatis esse reservare actionem occisivam, cum qua moraliter est conjuncta mors, tamen cum hæc actio morte non secutâ re ipsa non sit homicidium, reservatio non videtur eò extendenda, unde cum sit directè absolutus, non indiget aliâ directâ absolutione ab eo peccato nec tenetur se sistere, *Henr. Fagund. Herinx, Diana p. 8. t. 7. R. 85. Aversa q. 17. s. 2. Dicast. De poen. d. 11. n. 195.* Cum tamen homicidio annexa sit irregularitas, hæc postea incurretur, secundum dicta l. 1. n. 618. Et idem plerique dicunt, si censura esset annexa, de quo in l. 7. quando de excommunicatione. Quod si tale peccatum ante publicationem vel mortem secutam esset remissum per solam contritionem, præbabilis est, quod secutâ publicatione vel morte superveniat reservatio, quia quamvis culpa non amplius existat, quando illi effectus sequuntur, tamen cum peccatum illud adhuc debeat directè absolvi, hæc potestas absolvendi jam sublata est ordinariis Confessariis: Quod magis valet, si ante secutum talem effectum culpa esset retractata per solam attritionem, quidquid in contrarium dicant *Homob. Bordon. Aversa q. 10. s. 2. in fine.*

1695.

§. 12. Si pœnitens expresserit peccatum reservatum in confessione apud illum, qui habuit pote-

potestatem saltem delegatam ad reservata ,
 quamvis absolutio fuerit invalida, v. g. defectu
 doloris , reservationem esse sublatam habet
 communis cum *Lugo* d. 20. n. 113. *Dicast.* d. 11.
 n. 124. *Herincx.* d. 7. n. 26. contra *Arriagam*. E
 contra si reservatum inculpabiliter omisit, præ-
 ter citatos n. 1449. docent *Covarr. Can. Ledesm.*
Nav. Regin. Arr. Less. Tamb. Lugo n. 85. *Herinx*
 n. 30. *Gob. t. 7. n. 377.* sublatam esse reservatio-
 nem. Limitant *Gabr. Ang. Sylv. Rosell Bonac.* si
 absolvens intenderit eam tollere , sed absolutè
 id dicunt *Busenb. & alii* 20. graves Auctores
 cum *Aversa* q. 17. s. 8. & *Viva* q. 11. a. 4. & 6.
 quamvis non intenderit expresse , quia saltem
 implicite ac virtualiter vult facere , quod pot-
 est , atqui potest tollere reservationem peccati
 etiam non cogniti, ergo. Hoc extendit *Lugo* n.
 106. etiam ad confessionem invalidam: alii eti-
 am ad sacrilegam, quia extra confessionem eti-
 am à delegato Confessario tolli potest reserva-
 tio , ex vi potestatis, quam delegavit Superior :
 Sed contradicunt iterum *Arr. & alii. Dicast.* fa-
 tetur has sententias esse valde probabiles , attra-
 men n. 141. cum *Suar. Præpos. & aliis* tenet non
 tolli reservationem , si nulla fiat mentio refer-
 vatorum nec adsit positiva intentio illam tol-
 lendi, quia tum non videtur satisfieri intentio-
 ni reservantis , quæ est , ut reservatum directe
 subjiciatur clavibus , sicque ratione reservatio-
 nis explicatæ medicina conveniens imponatur
 ab illo , qui in reservata habet potestatem. V.
 dicta n. 1452. & 1475.

§. 13. Si pœnitens , nequidem quando con- 1696.
 fitetur , sciat suum peccatum esse reservatum ,
Gob. t. 7. n. 360. permittit absolvi , & consentit

Spoc.

Sporer n. 735. datque n. 761. rationem, quia videtur esse sufficiens necessitas, ne poenitens cogatur sine absolutione discedere & bis idem confiteri; imò fortè non redibit. Sed hæc sunt per accidens, unde non video, unde perveniret jurisdictio pro hoc casu: & saltem si excommunicatio reservata sit annexa, certò non poterit absolvi, quia talis prohibetur ante sublatam excommunicationem suscipere Sacramentum Poenitentiae.

1697. §. 14. Obligatus postea comparere coram Superiore, non tenetur ante Missam vel Communionem, sed satis est, si primà commodè occasione, *Less.* in *Auct. v. Absolutio* casu 5. Satisfacit autem, si postea coram delegato vel alio privilegiato compareat per se vel alium, *Stoz* l. 2. n. 74. Quòd si aliquis ob impedimentum non possit per seipsum adire Superiorem, *Card. Valent. Henriq. Az. Sanch. Tamb. Dicast.* n. 270. *Stoz* n. 69. *Sporer* n. 750. *Viva* ad prop. 7. *Alex.* VII. n. 8. dicunt non teneri ad ipsum recurrere per Procuratorem vel litteras, aut ipsum ad se advocando, tum quia est obligatio personalis, & ipse in individuo dicitur teneri adire, tum etiam quia isti alii modi comparendi sunt extraordinarii vel periculosi, ergo ad illos non est extendenda lex odiosa; quæ sententia de non necessario tum recursum ad Papam communis est, secundùm dicta n. 1624., quia Papa tum concedit Episcopis: è contrà probabilius videtur cum *Suar. Bon. Lugo, Zambr. Aversa* q. 17. f. 5. recurrendum esse ad Episcopum vel alium Superiorem per Procuratorem vel per litteras, Episcopi enim & alii Superiores id non concesserunt aliis, & quod quis facit per Procuratores

tores vel per litteras, censetur facere per se-
ipsum; imò hoc est facilius, quàm adire per se-
ipsum, nec est periculum nisi remotum mani-
festationis.

§. 15. Quid facere debeat ille, qui habet re- 1698.
servata, & communicare debet, attamen Con-
fessarium non habet, qui possit absolvere à re-
servatis, habet *Busenb. n. 600. relatus*, potest-
que videri *Aversa q. 17. l. 9. accuratè referens*
sententias & Auctores.

DUBIUM V.

1699.

Quod sit officium & quæ obligatio Confessarii.

Resp. I. Munus Confessarii est absolvere
dispositum, & non alium; item curare re-
titudinem istius iudicii, præsertim quando
cœptum est; & reos juvare, ac monere, cum
prudencia tamen. Ratio primi, ne sit injurius
pœnitenti. Ratio secundi, ne fiat sacrilegus.
Ratio tertii est eadem; & quia debet curare, ut
absolutio sit efficax. *Unde resolves:*

I. Et si interdum utiliter differatur absolu-
tio, etiam ejus, qui potest licitè absolvi, id ta-
men raro, nec ferè nisi de pœnitentis consensu
faciendum, quia potest vergere in grave ejus
periculum vel damnum. *v. Dian p. 1. t. 4. R. 35.*

II. Absolvendus est qui adhæret sententiæ
probabili; quia est dispositus.

III. Moraliter ei constare debet de bona di-
spositione pœnitentis; aliàs absolvendo pec-
cabit mortaliter.

IV. Non licet absolvere, 1. Qui nullam præ-
bet materiam: qualis tamen non est, qui post
abso-